

ת"פ 30617/02/16 - מדינת ישראל נגד עידן מלכה

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 30617-02-16 מדינת ישראל נ' מלכה (אסיר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יריב נבון
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עידן מלכה (אסיר)

החלטה

לפני בקשת הסנגור לפיה עליי לפסול עצמי מלדון בתיק.

1. נגד הנאשם הוגש ביום 15.2.16 כתב אישום, המייחס לו עבירות של איומים; היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג.
2. בישיבה שהתקיימה ביום 24.2.16, טען הסנגור כי מאחר ומותב זה דן בעניינו של הנאשם בשלב מעצר הימים מנוע הוא מלדון בתיק העיקרי. סבורני כי אין ממש בטענה זו ולהלן נימוקיי.
3. סעיף 77 א' (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 קובע: **"שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"**.
4. הלכה היא שכשלעצמן החלטות דיוניות אינן יוצרות חשש ממשי למשוא פנים המצדיק את פסלות השופט (ראו ע"פ 414/15 דוויק נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו; 22.1.2015)). בערעור פלילי 950/85 עמוס רובין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 8.1.86) נפסק:

" בפסיקתו של בית-משפט זה הובהר, כי רצוי להימנע מהבאתו של הדיון בתיק לפני אותו שופט שדן במעצר, אך הכוונה הייתה, בעיקר, לכך, שיימנע הדיון לפני אותו שופט שעין בחומר הראיות של התביעה, המוגש לא אחת לשופט עובר למתן החלטתו בבקשת המשטרה או התביעה כי החשוד או הנאשם לפי העניין, ייעצרו. אף בהקשר זה לא נקבע איסור החלטי, אלא ראו מקום להבחנה בין ערי שדה, שבהן רצף בדיון כאמור הוא הכרח בל יגונה, לבין מקומות אחרים, שבהם פועלים בתי המשפט."

עמוד 1

הלכה זו, אשר כונתה "הלכת ערי שדה", שרירה וקיימת אף כיום.

5. לעניין זה יש להדגיש, כי אף מבחינה משפטית אין מניעה לכך, ששופט, שדן קודם לכן בבקשה להוצאת פקודת מעצר לפני המשפט, ידון לאחר מכן בתיק; אין צריך לומר, כי הדבר קורה לעתים קרובות מאוד, כאשר מדובר בבקשת מעצר עד תום ההליכים בעקבות הגשת כתב-אישום, אולם, כאמור, העדר המניעה שריר וקיים, גם כאשר מדובר על פקודת מעצר בשלב החקירה או על שחרור בערובה באותן נסיבות. רצוי להימנע מן הדיונים - הקרובים מבחינת המועד - במעצר מחד גיסא ובמשפט עצמו מאידך גיסא, אך הפסילה אינה פועל יוצא בכל מקרה, והיא נבחנת לאור מכלול הנסיבות, כגון היקף העיון בחומר, משמעותו בנסיבות המקרה וכדומה.

6. אף לגופו של עניין לא מצאתי כל טעם בבקשת הפסלות. עיון בפרוטוקול הדיונים בהם דן מותב זה בשלב מעצר הימים מלמד, כי לא הובעה כל דעה נחרצת או חריגה ביחס לחומר הראיות שנאסף עד אותו שלב, נהפוך הוא. צוין במפורש כי עיון בחומר הראיות מצביע על קיומן של טענות מנוגדות, זו של המתלוננת מחד וזו של החשוד מאידך, ומן הראוי כי הטענות הללו תיבחנה.

7. לא למותר לציין, כי בבית משפט השלום בטבריה מכהנים שני שופטים העוסקים בתיקים פליליים, כך שממילא קביעה כי שופט שדן בעניינו של נאשם בשלבי מעצר הימים לא יוכל לדון ללא משוא פנים בעניינו של נאשם לאחר שהוגש נגדו כתב האישום, אינה מעשית. בהקשר זה אף יובהר כי כב' השופט מישורי לב טוב עין בחומר הראיות בתיק זה במלואו במסגרת בקשת המאשימה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים. לכן, ממילא, לא ניתן להעביר את הדיון בתיק העיקרי לטיפולו.

8. על כן, ומאחר והמבקש לא הצביע על חשש ממשי למשוא פנים, אני דוחה את בקשתו לפסול עצמי מלדון בתיק זה.

הצדדים יתייצבו לדיון הקבוע לפניי ביום 29.2.16 בשעה 08:30.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

החלטה זו תשלח לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון.

ניתנה היום, ט"ז אדר א' תשע"ו, 25 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.